

[Lenger]

sammen med socialdemokratiet, hvis de skal bruges til at hindre små, endda bitte små, fremskridt undervejs.

Jeg tror egentlig, at den grundlæggende uenighed mellem VS og hr. Hagen Hagensen ikke så meget består i, hvorvidt det nu var rimeligt at fremsætte forslaget eller ej – det er jo da trods alt VS selv, der bestemmer, hvilke forslag vi agter at fremsætte her – jeg tror egentlig, den består i hr. Hagen Hagensens bemærkning om, at det forhold, der er tale om, skal have været af langvarig karakter. Hvis det skal stilles som betingelse for en arvemæssig ligestilling, at forholdet skal have været af langvarig karakter for samlevende personer af samme køn, er der jo ikke tale om nogen ligestilling. Det strider afgørende imod ligestillingstanken. Man kan ikke både ligestille og så stille krav til forholdets varighed. Der tror jeg faktisk den afgørende uenighed mellem os og hr. Hagen Hagensen ligger.

Jeg vil sige til hr. Rahbæk Møllers spørgsmål om en overgrænse på 500.000 kr., at det tiltaler os meget at sætte en overgrænse på 500.000 kr. i arveforhold. Det ville imidlertid også stride imod ligestillingsideen på dette område. Vi vil ikke have noget imod generelt at lave en arvegrænse på 500.000 kr., overhovedet ikke, men så skal den altså også gælde for ægtepar.

På baggrund af de bemærkninger, som er fremsat, er jeg i hvert fald glad for, at der på det principielle plan er et flertal for at tage fat på problematikken og måske afgrænse på en lidt anden måde. Det, som jeg vil konkludere, er, at en række af folketingets partier med de bemærkninger, der er fremkommet i dag, og med det, der er sagt ved behandlingen af SFs forslag, i sommerferien må kunne nå frem til en udformning af nogle arveafgiftsregler for samlevende personer, især af samme køn, men tilsyneladende også i et vist omfang af forskelligt køn. Det synes jeg da er positivt at kunne konstatere. Jeg mener, at i hvert fald det radikale venstre, SF og VS må kunne nå frem til nogle fælles tanker, og hvis socialdemokratiet måtte synes, at man ikke behøver at vente på kommissionen, kunne jeg da også forestille mig, at socialdemokratiet kunne yde et meget, meget væsentligt bidrag på dette område, hvis vi skal arbejde videre med problematikken.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det forhold, at hr. Lenger i bemærkningerne til forslaget kommer ind på nogle taktiske manøvrer af hensyn til det radikale venstre, får naturligvis ikke fremskridtspartiet til at støtte et dårligt forslag fra VS, der dels helt åbenlyst åbner for misbrug, dels skaber endnu mere ulighed på arveområdet, end vi har i dag. Det var årsagen til, at jeg fra fremskridtspartiets side afviste forslaget.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Lengers bemærkninger om, at jeg skulle have sagt, at vi skulle vente på kommissionen. Nej, hr. Lenger, det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at vi har nedsat en sådan kommission, og så kunne det jo være interessant også at finde ud af, hvordan man tænker sig arbejdet dér i relation til dette forslag. Jeg har også udtrykt min velvilje – det vil jeg gerne gøre for tredje gang – over for forslaget.

Men jeg synes også, jeg skal have et par bemærkninger med i relation til kommissionsarbejde generelt. Det er ikke rigtigt, at socialdemokratiet betragter kommissionsarbejde som syltekrukker. Tværtimod står vi just i disse dage og tripper og venter på, at regeringen skal komme med nogle forslag på baggrund af den tidligere regerings ungdomsudvalg og dens forslag, som netop ikke kom på én gang, men som præcis på samme måde som børnekommissionens var et stykke arbejde, der lidt efter lidt udmøntedes i nogle konkrete forslag.

Hr. Lenger behøver altså ikke være nervøs, når vi laver kommissionsarbejde sammen. Det er for vores vedkommende for at gøre ting gennemsigtige, for at få kontante ting på bordet, der derefter kan tages politisk stilling til. Det samme gælder naturligvis det forslag om bioteknologi, som just nu ligger på folketingets bord.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er allerede sagt fra min side, at vi godt vil se på forholdene i en større sammenhæng, også på de forhold, der drøftes